

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200422
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5720200422.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: U. N., Q.. X.X.XXXX, U. Č. G. XXXX/XX, XXX XX, W., proti žalovanej: S. D., Q.. X.X.XXXX, U. U. XXXX/X, XXX XX, J., v konaní o zaplatenie 4.770 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 2.000 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 5.2.2020 a upravenou podaním žalobcu zo dňa 18.3.2020 a 22.4.2020, sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4.770 € a náhrady trov konania.
2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že 31.5.2017 uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej požičal sumu 9.000 € na rozbeh obchodu s potravinami. Tú sa žalovaná zaviazala splatiť do 25.2.2018, avšak pôžičku nevrátila v plnej výške. Ďalšiu sumu dlhuje žalovaná žalobcovi v dôsledku tej skutočnosti, že 5.2.2019 žalobca v mene žalovanej poslal na účet realitnej kancelárie DIMARKO REAL s.r.o. sumu 2.000 €, pričom žalovaná sa zaviazala sľubom, že túto sumu bude žalobcovi splácať po mesačných splátkach 230 €. Žalovaná však zaplatila z prvej pôžičky vo výške 9.000 € len sumu 6.000 €, čiže dlhuje 3.000 € a z druhej pôžičky uhradila len jednu splátku vo výške 230 €, čiže dlhuje žalobcovi 1.770 €. Keďže žalovaná sa dopustila, podľa názoru žalobcu, aj podvodného konania voči nemu, podal na ňu žalobca trestné oznámenie. Podaním zo dňa 18.3.2020 žalobca uviedol bližšie okolnosti poskytnutia sumy 2.000 € dňa 5.2.2019 žalovanej a uviedol, že žalovaná koncom januára 2019 žiadala o finančnú pomoc z dôvodu, že má problémy s bývaním, realitná kancelária jej chce zobrať dom, v ktorom býva. Vedela, že u žalobcu má ešte predchádzajúci dlh a preto sumu 2.000 €, ktorú požadovala od žalobcu, sa zaviazala splácať sumou 230 €, avšak ani túto pôžičku nedodržala.
3. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o pôžičke a protokol o prevzatí peňazí z 31.5.2017, výpis z účtu žalobcu z 5.2.2019, oznámenie o odstúpení trestného oznámenia Okresného riaditeľstva policajného zboru v Martine, odboru poriadkovej polície a uznesenie vyšetrovateľa ČVS: ORP-712/2-VYS-MT-2019 zo dňa 4.12.2019.
4. Súd rozhodol vo veci najskôr vydaním platobného rozkazu, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 4.770 € a náhradu trov konania.

5. Žalovaná voči platobnému rozkazu podala odpor zo dňa 17.8.2020, kde skutočnosť, že by žalobcovi dlhovala sumu 4.770 €, poprela. Žalovaná v tomto odpore uviedla, že 31.5.2017 si podľa písomnej zmluvy o pôžičky mala požičať spolu so M. I., dnes už nebohou, matkou jej priateľa, sumu 9.000 €, avšak žalobca im fakticky odovzdal len 8.000 €. Na zmluve sa však uvádzala ako požičaná suma 9.000 € a to po vzájomne dohode oboch strán. Žalobca im totiž tvrdil, že predmetný zisk si nemôže zarábať do daňového priznania, nakoľko nemá oprávnenie oficiálne poskytovať pôžičky. Peniaze, teda 8.000 €, žalobca odovzdal obom dlžníckam, teda žalovanej a M. I., vo večerných hodinách dňa 31.5.2017. Prvá splátka mala byť zaplatená 25.6.2017 na účet žalobcu vo výške 1.000 € a o tejto žalovaná tvrdila, že vôbec nebola zarátaná do splatenej sumy. Obe dlžníčky potom dlhší čas pôžičku nesplácali a žalovaná po čase vložila žalobcovi na účet 6.000 €, čo sám žalobca priznáva. Po celý ten čas bola žalovaná so žalobcom v kontakte. Žalovaná v tomto období potrebovala peniaze na obhajcu pre svojho priateľa L. I., ktorému hrozila väzba. Mesiac predtým kúpil jej priateľ v autobazáre BP v Sučanoch auto a žalobca im sľúbil, že žalovanej a jej priateľovi požičia 3.500 €, ak na neho predmetné auto prepíše. Súčasne im vzhľadom na prepis auta zmaže aj zvyšok starého dlhu (z pôžičky vo výške 9.000 €). Podľa dohody, ktorú uzavreli, mali istý čas na to, aby v prípade, že pôžičku splatia, si auto od neho odkúpili späť. K tomu ale nedošlo, pretože žalobca auto predal a napriek tomu, že žalovaná a jej priateľ, sa o odkúpenie auta snažili a tiež sa snažili o vrátenie pôžičiek, už auto nezískali. Žalovaná ale prepisom auta považovala za vyplatenú pôžičku vo výške 9.000 €.

6. Pokiaľ ide o sumu 2.000 €, ktorú mal žalovanej žalobca rovnako požičať, je pravdou, že žalovaná požiadala žalobcu o pomoc pri spätnom odkúpení rodinného domu na ul. Š. XXX/XX T. W.. Tento dom patrilo pôvodne jej priateľovi L. I. a jeho nebohej mame M. I., ale keďže bola na ňom dlžoba a tú by vyplatila realitná kancelária DIMARKO REAL s.r.o., Bratislava, stala sa realitná kancelária novým majiteľom domu a rodina I. sa snažila ho získať späť. Priateľ žalovanej však v tom období bol vo výkone trestu a preto na základe jeho splnomocnenia jednala s realitnou kanceláriou práve žalovaná. Keďže pre nízky príjem by ani žalovaná, ani jej priateľ v tom čase vo väzbe, nezískali hypotéku na spätné odkúpenie domu, dohodli sa so žalobcom, že ten sa pokúsi získať hypotéku, dom odkúpiť a nechá žalovanú s jej priateľom v ňom bývať. Žalobca takto vstúpil do jednania s obchodnou spoločnosťou DIMARKO REAL, s.r.o. a ktorá so žalobcom podpísala rezervačnú zmluvu, na základe ktorej žalobca zaplatil 2.000 € ako rezervačnú zálohu realitnej kancelárii. Žalobca v tom období začal požadovať od žalovanej a jej priateľa peniaze na zaplatenie znaleckého posudku na rodinný dom a ďalšie peniaze na doplatenie kúpnej ceny za dom. Žalobcovi sa nakoniec nepodarilo získať hypotéku a žalovaná so svojím priateľom o dom prišli. Žalobca však od žalovanej ešte vylákal sumu 250 € na úhradu prvej splátky za rezervačnú zálohu, ktorú mal za žalovanú zaplatiť.

7. Žalobca reagoval replikou zo dňa 10.9.2020, kde uviedol, že zmluva o pôžičke podpísaná 31.5.2017, bola podpísaná v priestoroch matriky v Sučanoch. Nešlo o večerné hodiny, ako uvádza v odpore žalovaná, ale počas úradných hodín v bežnom pracovnom čase. Bezprostredne po overení podpisov tak, ako je na zmluve, bola odovzdaná finančná hotovosť vo výške 9.000 €. Žalobca odporoval tvrdeniu, že by malo ísť o pôžičku poníženú na sumu 8.000 €. Tomu odporuje aj skutočnosť, že v zmluve zo dňa 31.5.2017 je zadaný úrok z omeškania vo výške 3,5 %. Zapochyboval, že by žalovaná podpísala zmluvu o pôžičke, ktorá by mala úrok z omeškania 3,5 % a zároveň pristúpila na skutočnosť, že by podpísala zmluvu navýšenú o 1.000 €. Finančné prostriedky žalovanej poskytol ako fyzická osoba. Pôžička mala byť splácaná vo výške 1.000 € mesačne k 25. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola zročná k 25.6.2017. Financie poskytoval za účelom otvorenia prevádzky potravín žalovanou. Nejaký čas po podpísaní zmluvy a poskytnutí pôžičky sa žalobca stretol so M. I., ktorá mu povedala, že peniaze si zobrala žalovaná a použila ich na svoj osobný prospech. Naopak, žalovaná tvrdila, že si peniaze zobrala M. I., ktorá finančné prostriedky minula mimo pôvodného účelu. Keď ho žalovaná požiadala o ďalšiu pôžičku, pričom ešte nemala splatený starý dlh, dohodli sa, že dostane do zálohy auto priateľa žalovanej a to auto Kia Sorento, ktoré na seba ešte nemal priateľ žalovanej prepísané. Vlastníkom vozidla sa stal žalobca. Z tohto pohľadu nerozumie, prečo by mal byť dlh zmazaný, ako tvrdí v odpore zo 17.8.2020. Pôžičku totiž žalovaná ku dňu spísania tohto podania nezaplatila. Po smrti M. I. žalovaná spolu so synom nebohej - svojím priateľom - ponúkali na predaj rôzne nehnuteľnosti a oslovili aj H. S., ktorý od nich nejaké nehnuteľnosti odkúpil a to aj polovicu pozemku za domom, na ktorom sa nachádza humno v dezolátnom stave. V roku 2019 ho žalovaná opakovane prosila o finančnú pomoc. Šlo pritom o pomoc v súvislosti s domom, v ktorom žalovaná bývala. Povedala mu, že keď jej neposkytne finančné prostriedky, realitná kancelária dom predá. Z tohto dôvodu on uhradil 2.000 € na účet kancelárie DIMARKO REAL s.r.o., so sídlom v Bratislave a následne sa snažil vybaviť hypotéku na nehnuteľnosť v mene žalovanej.

Žalobcovi bola ponúknutá odplata v polovici pozemku, na ktorom stálo vyššie uvedené humno. Túto ponuku žalobca odmietol, pretože nemal záujem o humno v dezolátnom stave a usmernil žalovanú, aby ponuku posunula ďalej p. S.. V tomto podaní žalobca tvrdil, že prepis humna v katastri nehnuteľností ešte nebol uskutočnený. Žalobca nakoniec z ľútosti nad situáciou žalovanej zaslal 2.000 € na účet realitnej kancelárie, aby žalovaná neprišla o bývanie. Neskôr sa dozvedel, že žalovaná mala dostať pôžičku vo výške 45.000 €, ktorú ale nesplácala. Keďže žalovaná a jej priateľ si nedokázali zabezpečiť hypotéku, aby svoj rodinný dom od realitnej kancelárie nakoniec odkúpili, o dom prišli. Žalobca zaslal žalovanej aj výzvu na vrátenie požičaných peňazí zo dňa 17.12.2019. Na žalovanú dal aj trestné oznámenie a žalovaná sa vyhýbala prevzatiu zásielok aj od polície.

8. Žalovaná reagovala duplikou zo 7.10.2020, v ktorej zotrvala na svojich tvrdeniach. Uviedla, že zmluva o pôžičke bola síce podpísaná 31.5.2017 v priestoroch matriky, avšak chýbal tam podpis svedka Ž.. Preto žalobca ešte nedal žalovanej k dispozícii vyhotovenie zmluvy, vo večerných hodinách mal zabezpečiť podpis svedka a následne večer doniesol žalovanej zmluvu s tým, že ide po peniaze. Nebohá M. I. bola vtedy už dosť nervózna, pretože obe podpísali zmluvu, ale peniaze nemali k dispozícii. Asi po dvoch hodinách prišiel žalobca s modrou obálkou, na ktorej bolo napísané „8.000 €“ a dal ju do ruky nebohej M. I., ktorá hotovosť prepočítala aj za prítomnosti svojho vnuka Ľ. I. a odložila si celú hotovosť do spálne, ktorú si zamykala a kľúč vždy nosila so sebou. Na zmluve bola síce uvedená suma 9.000 €, ale rozdiel 1.000 € mala byť odmena žalobcovi za poskytnutie peňazí. Toto so M. I. plne akceptovali a žalovaná túto skutočnosť nepopiera, žalobcovi podľa dohody odmena patrí, len nerozumie, prečo žalobca toto tvrdenie popiera. Hotovosť z pôžičky mala po celú dobu v držbe M. I., mala peniaze uzamknuté vo svojej spálni a kľúč mala pri sebe. M. I. zo spálne peniaze zmizli a osoba, ktorá ich zobrala z miesta, na ktoré ich uložila, sa nezistila. Neskôr M. I. časť peňazí, ktoré získala pôžičkou vo výške 40.000 € od obchodnej spoločnosti Financ partners s.r.o., dala svoju synovi Ľ. I., ktorý si za tieto peniaze kúpil auto Kia Sorento z autobazáru BP Auto Sučany. Na tomto aute ho chytili policajti, keď šoféroval v čase, keď mal zákaz vedenia motorových vozidiel, bol trestne stíhaný a rodina potrebovala peniaze na advokáta. Žalovaná sa preto snažila získať si od žalobcu ďalšiu pôžičku vo výške 3.500 €. Žalobca bol ale ochotný pomôcť len za predpokladu, že Kia Sorento sa prepíše na jeho meno. Omylom potom žalobca žalovanej poslal na účet trikrát po 3.500 €, z čoho žalovaná hneď 7.000 € vrátila žalobcovi. Auto sa do daného termínu nepodarilo vyplatiť, žalobca ho predal a jeho postup, v ktorom videla žalovaná podvod, bol predmetom trestného konania vo veci 2Pv 108/20/5506. Tým sa snažila žalovaná vyvrátiť tvrdenie, že si zobrala pôžičku 45.000 €. Žalovaná popierala existenciu akéhokoľvek dlhu voči žalobcovi. Tvrdila, že rezervačnú zmluvu a zálohu žalobca uhrádzal sám za seba v čase, keď sa rozhodol, že pomôže rodine žalovanej so získaním ich rodinného domu od obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. a preto on nesie zodpovednosť za zaplatenú sumu. Žalovaná tvrdila, že voči žalobcovi nemá žiadne podližnosti a žiadala žalobu zamietnuť.

9. K svojej duplike žalovaná pripojila čestné vyhlásenie Q. Š., Ľ. I. J.. G. Ľ. I.Č. Y...

10. Neskôr žiadal žalobca, aby si súd pripojil z polície spisy ČVS: ORPZ-MT-OPP6-433-003/2019 a ČVS: ORP-712/2-VYS-MT-2019. Na návrh žalobcu súd tieto spisy vyžiadal.

11. Žalovaná ešte navrhla, aby súd uskutočnil výsluch svedkov Q. Š., Ľ. I., H. S., zástupcu obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. T. Š. a z I. O. N. G. Y., G..Y., R. M. U., aby si súd vyžiadal výpis z účtu žalobcu za obdobie rokov 2017 - 2018, aby si súd vyžiadal z ORPZ Martin správu o tom, kedy bol partner žalovanej Ľ. I. zadržaný pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, aby si z Okresného úradu Martin, katastrálny odbor súd vyžiadal spis č. V 1574/2019 a aby si súd vyžiadal od žalobcu predloženie rezervačnej zmluvy s obchodnou spoločnosťou DIMARKO REAL s.r.o..

12. Súd si vyžiadal spisy, ktoré navrhli strany sporu. Vzhľadom však na predmet sporu súd neuskutočnil výsluch Q. Š., ani H. S., nakoľko nesúviseli so spornou pôžičkou v sume 9.000 € a vzhľadom na iné dokazovanie, ktoré súd vo veci uskutočnil, výpovede týchto svedkov neboli relevantné ani pre právne posúdenie nároku žalobcu na vrátenie sumy 2.000 €, ktorú mal žalobca údajne žalovanej požičať spôsobom, že zaplatil rezervačnú zálohu za žalovanú. Súd ale vypočul svedka T. Š. a svedka Ľ. I. J.. a požiadal žalobcu, aby predložil žiadané výpisy z účtu.

13. Na pojednávaní súd ešte vykonal výsluch žalobcu na jeho návrh a k veci sa vyjadrila aj žalovaná, prečítal listiny, ktoré strany sporu pripojil do súdneho spisu, vypočul svedkov I. G. Š. a oboznámil sa s podstatným obsahom spisov, ktoré strany sporu navrhli do spisu pripojiť.

14. Žalobca pripojil do spisu návrh rezervačnej zmluvy medzi budúcim predávajúcim DIMARKO REAL s.r.o., so sídlom v Bratislave, IČO: 47 225 785 a žalobcom ako budúcim kupujúcim, ktorý nie je datovaný a nie je podpísaný ani jednou zo zmluvných strán. Podľa článku III. tejto rezervačnej zmluvy mal žalobca zaplatiť tzv. odmenu vo výške 2.000 € do troch pracovných dní od podpisu zmluvy na účet tam uvedený, pričom táto odmena sa mala započítať v prípade uzavretia kúpnej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to konkrétne kúpnej zmluvy ohľadne nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. W. a to pozemku, KNC parc. č. 1749 a rodinného domu č. súp. XXX, stojaceho na tejto parcele. Pre prípad, že by nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, budúci kupujúci, čiže žalobca, nemal právo na vrátenie odmeny.

15. Žalobca do spisu pripojil výpis z účtu v I., podľa ktorého 2.000 € v prospech obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. zaplatil 5.2.2019. Ako však žalobca na pojednávaní dňa 2.6.2021 uviedol, k podpisu tzv. rezervačnej zmluvy nedošlo. On obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. zaplatil rezervačnú zálohu bez toho, aby pristúpil k podpisu zmluvy. K celej záležitosti došlo tak, že žalovaná bývala v dome, ktorý bol zaťažený hypotékou a viazlo na ňom záložné právo. Z tohto domu mala byť jej rodina vysťahovaná a vtedy ho poprosila o pomoc, či by tento dom nekúpil. Žalobca v snahe pomôcť žalovanej, jej druhovi Ľ. I., vstúpil do rokovania s obchodnou spoločnosťou DIMARKO REAL s.r.o., mal aj uzavrieť rezervačnú zmluvu, ktorej návrh predložil, ten mu bol zaslaný mailom a na základe nepodpisanej rezervačnej zmluvy plnil sumu 2.000 €. Začal si vybavovať hypotéku, aby dom akože kúpil s tým, že žalovaná s partnerom v ňom zostane bývať a že sa nejako dohodnú, ako budú ďalej postupovať. Keďže na dome viazlo vecné bremeno, k podpisu rezervačnej zmluvy nikdy nedošlo a žalobca nakoniec ani hypotéku, z ktorej by rodinný dom kúpil od realitnej spoločnosti, nedostal. Žalobca tvrdil, že so žalovanou mal takú dohodu, že ak vybaví hypotéku a kúpi dom a umožní tam bývanie žalovanej a Ľ. I., tak mu oni tú zálohu vrátia s tým, že pokiaľ si žalovaná a jej partner vybaví hypotéku, tak odkúpia od žalobcu tento rodinný dom a vrátia mu zálohu. Zálohu, ktorú on bez podpísanej zmluvy zaplatil v prospech obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o., mu táto obchodná spoločnosť nikdy nevrátila.

16. Tvrdenia žalobcu o tom, že k podpisu rezervačnej zmluvy, na základe ktorej mala vzniknúť žalobcovi povinnosť v prospech spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. zaplatiť rezervačnú zálohu, nikdy nedošlo, vyplynula nakoniec aj z vyjadrenia obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o., ktorou odpovedala na výzvu súdu (č.l. 167) a z ktorého je zrejmé, že táto obchodná spoločnosť nemá vedomosť, či došlo k podpisu danej rezervačnej zmluvy a podpísanou rezervačnou zmluvou nedisponuje. V tejto odpovedi obchodná spoločnosť pripustila, že mohlo dôjsť k strate už podpísanej zmluvy. Z výpovede svedka T. Š., ktorého navrhla vypočuť žalovaná, vyplynulo, že v roku 2019 bol splnomocneným zástupcom obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o., so sídlom v Bratislave a na základe plnomocenstva zastupoval obchodnú spoločnosť pri predaji nehnuteľností. V tomto období ho oslovil žalobca, že by chcel kúpiť nejakú nehnuteľnosť, resp. žalobca s ním vstúpil do rokovaní ohľadne kúpy konkrétnej nehnuteľnosti, ktorá mala byť kúpená podľa názoru svedka v prospech žalovanej. Po ohliadke začal svedok so žalobcom komunikovať emailom ohľadne podpisu rezervačnej zmluvy a uzavretia kúpnej zmluvy, ale nakoniec z celého obchodu spadlo. Svedok mal vedomosť o tom, že žalobca zaplatil rezervačnú zálohu a podľa jeho vedomostí ho žalobca informoval, že túto rezervačnú zálohu si bude vymáhať od spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o.. Samotný svedok podpísanú rezervačnú zmluvu nikdy nevidel a nevedel sa vyjadriť, či k podpisu rezervačnej zmluvy došlo.

17. Na základe vyššie uvádzaných skutočností súd potom ustálil, že žalobca sumu 2.000 € dňa 5.2.2019 plnil v prospech účtu obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. bez uzavretej zmluvy a teda podľa presvedčenia súdu bez riadneho právneho titulu.

18. Pokiaľ šlo o tvrdenú pôžičku vo výške 9.000 € a jej nevrátenie žalovanou, súd zo zmluvy o pôžičke zo dňa 31.5.2017 zistil, že túto uzavrel žalobca so žalovanou a M. I. a dlžníkmi a na základe tejto zmluvy podľa článku I. im prenechal peňažnú sumu vo výške 9.000 € s tým, že dlžníčky sa mu zaviazali splácať dlh po dobu od 25.6.2017 do 25.2.2018 mesačnými splátkami po 1.000 €. Podľa článku I. sa dlžníčky zaviazali vrátiť veriteľovi požičanú sumu spolu s úrokom vo výške 3,5 % po uplynutí dohodnutej doby. Z písomných vyjadrení žalobcu, ale aj z jeho vyjadrenia na poslednom pojednávaní vyplynulo, že 3,5 % úrok po uplynutí dohodnutej doby nemal byť podľa dohody zmluvných strán zmluvným úrokom, ale bol

mienený ako úrok z omeškania, čiže povinnosť platiť takýto úrok by vznikla v prípade nedodržania lehoty splatnosti pôžičky. Z písomného textu zmluvy potom vyplýva, že zmluvné strany k požičaniu sumy 9.000 € nedohodli žiadny úrok. Podpis dlžníkov na zmluve je overený Obcou Sučany dňa 31.5.2017 o 15.00 hod.. Žalobca tiež pripojil do spisu protokol o prevzatí (č.l. 3), podľa obsahu ktorého mali dlžníčky S. D. G. M. I. v prítomnosti svedka Ž. dňa 31.5.2017 potvrdiť, že prevzali v hotovosti od veriteľa U. N. sumu 9.000 €. Ako však vyplynulo z výpovede žalobcu, svedkovi Ž. žalobca ukázal len sumu, ktorú chcel dlžníckam poskytnúť, avšak samotný svedok Ž. pri odovzdávaní peňazí dlžníckam nebol. M. I.Á. v čase konania súdu podľa vyjadrenia sporových strán bola už nebohá a povinnosť zaplatiť pôžičku mala jedine žalovaná ako jediná z bývalých dlžníkov. Žalovaná však sponchybovala, že by žalobca bol odovzdal sumu 9.000 € pri podpise zmluvy o pôžičke. Konštatovala, že zmluva o pôžičke bola podpísaná v popoludňajších hodinách dňa 31.5.2017, avšak žalobca im peniaze doniesol až vo večerných hodinách do ich domu, kde boli prerátané v prítomnosti vnuka M. I. - L. I. J., M. I. a samotnej žalovanej. Žalobca odovzdal reálne vo večerných hodinách dňa 31.5.2017 len sumu 8.000 € s tým, že vyššia suma v zmluve o pôžičke, ktorá mala byť údajne dlžníckam odovzdaná, teda suma vyššia o 1.000 € - 9.000 €, bola dohodnutá len z toho dôvodu, že 1.000 € mala v podstate byť odmena pre žalobcu za zapožičanie sumy 8.000 €. Takýmto textom teda navýšením údajne požičanej sumy, obchádzali zmluvné strany ustanovenia o zmluvných úrokoch, ktoré je možné pri požičaní peňazí dohodnúť. Žalobca popieral tvrdenia žalovanej, že by požičal len sumu 8.000 € a suma 1.000 € by mala tvoriť jeho odmenu za poskytnutie peňazí. Naopak žalovaná razantne zotrvala na tvrdení, že so M. I. prevzali len sumu 8.000 € titulom pôžičky.

19. Tieto svoje tvrdenia potom žalovaná preukazovala čestnými vyhláseniami L. I. J. a jeho svedeckou výpoveďou. L. I. J. už 8.10.2020 podal písomné vyhlásenie, že bol prítomný pri prepočítavaní peňazí, ktoré doniesol žalobca do domu jeho nebohej starej mamy M. I. koncom mája roku 2017. V písomnom vyhlásení uviedol, že šlo o jednotoeurové bankovky, spolu v sume 8.000 €, ktoré si jeho starká odložila do spálne. Na tomto tvrdení L. I. zotrval aj pri svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 11.8.2021, kde opätovne zdôraznil, že pri prepočítavaní peňazí, ktoré doniesol vo večerných hodinách žalobca do rodinného domu M. I., bolo vytvorených 8 kôpok po 1.000 € v stoeurových bankovkách.

20. Žalobca do spisu pripojil aj svoje výpisy z účtu za roky 2017, 2018 v I. a z výpisu z účtu za máj 2017 súd zistil, že žalobca zo svojho účtu dňa 31.5.2017 vybral 8.000 €. Skutočnosť, že žalobca v deň poskytnutia pôžičky žalovanej a M. I. vybral z účtu len 8.000 €, žalobca zdôvodňoval tou skutočnosťou, že 1.000 € potrebných do pôžičky vo výške 9.000 €, mal doma v hotovosti. Pokiaľ šlo ale o tvrdenia žalovanej, akú sumu zaplatila na úhradu pôžičky, tak z výpisu účtu žalobcu súd zistil, že 26.6.2017 mu žalovaná zaplatila 1.000 € a dňa 21.12.2017 sumu 5.000 €. Iné sumy na úhradu pôžičky z 31.5.2017 preukázané neboli. Pokiaľ šlo o zaplatenie sumy 230 € dňa 18.7.2019 žalovanou (č.l. 134), žalovaná vysvetlila, že šlo o platbu, ktorú urobila pod istým nátlakom zo strany žalobcu v súvislosti s nákladmi, ktoré žalobcovi vznikli zaplatením rezervačnej zálohy v prospech obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o..

21. Medzi stranami tak potom zostalo sporné, akú sumu žalobca reálne žalovanej a M. I. poskytol dňa 31.5.2017. Žalovaná navyiac tvrdila, že zvyšok tejto pôžičky z 31.5.2017 bol zaplatený tým, že žalobca si ponechal osobné motorové vozidlo priateľa žalovanej Kia v podstatne vyššej hodnote.

22. Žalovaná do spisu pripojila listinu nazvanú Pohľadávka č. OP 17 129, vystavenú dňa 19.12.2017 dodávateľom BP Auto s.r.o., so sídlom v Martine, IČO: 44 129 653 odberateľovi L. I. na sumu 5.800 € za osobný automobil Kia Sorento 16760. Súčasne pripojil aj kúpnu zmluvu na toto motorové vozidlo uzavretú medzi BP Auto s.r.o., so sídlom v Martine a L. I. a tiež na č.l. 143 potvrdenie o vklade sumy 5.800 € za osobné motorové vozidlo Kia Sorento, EČ: J.-XXXEE na účet predajcu BP Auto s.r.o.. Je teda zrejmé, že žalovaná so svojím priateľom za toto osobné motorové vozidlo, ktoré kúpil, zaplatili sumu 5.800 €. Začiatkom roku 2018 sa ale priateľ žalovanej dostal do problémov a potreboval finančné prostriedky na obhajcu a za tým účelom žalovaná požiadala žalobcu o novú pôžičku, ktorá ale nebola predmetom tohto konania. Žalobca skutočne poskytol pôžičku vo výške 3.500 € a o tejto skutočnosti svedčí aj zmluva o pôžičke, uzavretá v písomnej podobe medzi žalobcom a L. I. dňa 10.3.2018, ktorá je pripojená vo vyšetrovacom spise ORP 728/SU-MT-2019, ktorý svedčí o vyšetrovaní vedenom proti žalobcovi v súvislosti s trestným oznámením žalovanej, ktoré proti žalobcovi podala dňa 3.10.2019. Z tejto zmluvy o pôžičke súd potom zistil, že U. N. poskytol L. I. pôžičku vo výške 3.500 €, pričom dlžník sa zaviazal vrátiť veriteľovi sumu 4.470 € spolu s úrokom vo výške 4,5 % ročne po uplynutí dohodnutej doby. Súčasne sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ pošle dlžníkovi sumu 3.500 € na jeho účet a pôžička

bude vrátená do troch mesiacov odo dňa poslania sumy na účet, pričom dlžník, čiže Ľ. I., dal veriteľovi, teda žalobcovi, do zálohy osobný automobil Kia Sorento s veľkým a malým technickým preukazom a jedným kľúčom. Veriteľ s dlžníkom sa vzájomne dohodli, že počas dohodnutej pôžičky sa uvedený osobný automobil prepíše na veriteľa. Počas trvania pôžičky môže veriteľ na uvedenom vozidle najazdiť maximálne 2.000 km. Ak po uplynutí dohodnutej doby dlžník nevráti veriteľovi sumu, stáva sa veriteľ majiteľom uvedeného osobného automobilu a môže si s ním nakladať podľa vlastného uváženia.

23. Z vyšetrovacieho spisu a nakoniec aj z dokazovania v občianskom súdnom konaní, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/7/2020 vyplynulo, že Ľ.N. I. a ani žalovaná ako jeho družka, pôžičku v určenej lehote nevrátili a že žalobca predmetné motorové vozidlo následne predal ďalšej osobe. Pre súd boli ale podstatné vyjadrenia žalovanej v pozícii poškodenej a svedkyne v predmetnom trestnom konaní. V súvislosti s podávaním trestných oznámení proti žalobcovi žalovaná nespomínala dohodu so žalobcom, že by v súvislosti s prenechaním osobného motorového vozidla Kia Sorento do vlastníctva žalobcu, by žalobca zmazal žalovanej aj starý dlh (rozumej dlh na základe zmluvy o pôžičke z 31.5.2017). Až v sťažnosti zo dňa 14.11.2019 (č.l. 23 - 24 vyšetrovacieho spisu) žalovaná spomína dohodu so žalobcom, podľa ktorej žalobca mal žalovanej a jej priateľovi Ľ. I. požičať 3.500 € s tým, že auto sa prepíše na žalobcu, tiež s tým, že „im zmaže aj starý dlh 1.000 €“, a keď sa situácia zlepší, auto si môžu od neho kúpiť späť za sumu 5.000 €.

24. Druhýkrát potom žalovaná spomína úhradu dlhu z 31.5.2017 prepisom motorového vozidla jej priateľa na žalobcu pri svojej výpovedi 29.1.2021 a to v súvislosti s už prebiehajúcim občiansko - právnym sporom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/7/2020 (č.l. 40 - 41 vyšetrovacieho spisu). V tejto výpovedi tvrdila, že s nebohcou M. I. si od žalobcu požičala sumu 8.000 € s dohodou, že žalobcovi vrátia sumu 9.000 € v pravidelných splátkach po 1.000 € mesačne. Vo výpovedi tvrdila, že žalobcovi celkovo zaplatila 7.000 € (táto skutočnosť preukázaná nebola) a uviedla, že žalobcovi bolo treba vrátiť ešte 2.000 €. Jej priateľ mal problémy, potrebovali peniaze na právnika a preto znova oslovili žalobcu, či by bol ochotný pomôcť. On jej uviedol, že ešte nemajú prvú pôžičku splatenú, ale že môžu na neho prepísať motorové vozidlo Kia Sorento a tým bude tento predchádzajúci dlh vybavený a on požičia ešte 3.500 €. Pritom sa dohodli, že ak by žalovaná a jej priateľ chceli auto späť, tak on ešte určitú dobu počká a oni mu môžu auto splatiť. Z tejto výpovede žalovanej pred vyšetrovateľom dňa 29.1.2021 potom vyplynulo, že nie je si vedomá nesplateného dlhu na základe zmluvy o pôžičke z 31.5.2017.

25. Žalobca takúto dohodu o zrušení dlhu z 31.5.2017 prepisom motorového vozidla priateľa žalovanej popieral. Zo spisu ČVS: ORP-712/2-VYS-MT-2019 bolo naopak zistené, že 16.10.2019 pre nezaplatenú pôžičku z 31.5.2017 podal trestné oznámenie na žalovanú žalobca, ktorý mal podozrenie, že žalovaná sa voči nemu dopustila trestného činu podvodu. Uznesením vyšetrovateľa rovnakej sp. značky zo dňa 4.12.2019 bolo podanie žalobcu odmietnuté, nakoľko nebol daný dôvod pre začatie trestného stíhania, alebo postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku a totiž, že skutok žalovanej nemal znaky trestného činu, ani priestupku. Z čestného vyhlásenia Ľ. I. Y.. zo dňa 6.10.2020, ktoré do spisu pripojila žalovaná, tiež vyplynulo, že od svojej matky, nebohej M. I. a od žalovanej, svojej priateľky, sa z počutia dozvedel, že si od žalobcu požičali len sumu 8.000 € za odmenu pre žalobcu vo výške 1.000 €. Z tohto vyjadrenia (č.l. 66) vyplynulo, že neskôr mu jeho matka, nebohá M. I., dala 6.000 € na kúpu osobného motorového vozidla Kia Sorento. Keď ho ale chytili policajti nesprávne šoférovať a počas podmienky, potreboval právnika. Žalovaná preto oslovila žalobcu s prosbou o pôžičku. Žalobca sa chcel rozprávať iba s ním, teda s Ľ.I. I. Y... Ľ. I. Y.. sa s ním rozprával telefonicky, kedy mu žalobca zdôraznil, že nemajú doplatený jeden dlh a preto im druhý nedá. Chcel však I. a žalovanej pomôcť a preto navrhol, že ak auto Kia Sorento prepíšu na neho, je ochotný poskytnúť peniaze, ale len vo výške hodnoty auta s tým, že si stiahne starý dlh, čo v tom čase bolo okolo 2.000 €. Ľ. I. Y.. podľa vyjadrenia nemal veľmi na výber a preto s týmto variantom súhlasil. Auto bolo žalobcovi odovzdané, ale neskôr sa ho nepodarilo kúpiť a tak s ním žalobca naložil, ako uznal za vhodné.

26. Konštatovania Ľ. I. Y.. v jeho písomnom vyjadrení, tvrdenia žalovanej ohľadne dohody so žalobcom, že prepisom motorového vozidla v hodnote 5.800 € na žalobcu, sa zaplatí dlh vo výške 3.500 € z roku 2019, vzniknutý z pôžičky na právnika a súčasne dlh z 31.5.2017 (o ktorom žalovaná tvrdila, že bol len vo výške 1.000 € a jej priateľ vo svojom písomnom vyjadrení tvrdil, že bol vo výške 2.000 €), súd nepovažoval za hodnoverné, považoval ich len za účelovú obranu v súvislosti nielen s prebiehajúcim občiansko - právnym konaním, ale súčasne aj v súvislosti s trestným oznámením, ktoré podal žalobca voči žalovanej pár dní potom, čo žalovaná podala trestné oznámenie voči nemu. Je ťažko uveriteľné, že

by žalobca, ktorému z pôžičky z 31.5.2017 bolo žalovanou evidentne zaplatených len 6.000 € do konca roku 2017, a teda nárokoval si z tejto pôžičky ešte zaplataenie sumy 3.000 €, sa bol so žalovanou a s jej priateľom dohodol na tom, že dlhy spolu vo výške 6.500 € budú zmazané prepisom motorového vozidla, kúpeného za sumu 5.800 €, resp. že ak by žalovaná a jej priateľ neskôr peniaze mali, že si ho môžu od žalobcu odkúpiť za sumu 5.000 €. Pri takejto dohode by bol žalobca nepochybne stratový a to bez ohľadu na to, či skutočne 31.5.2017 poskytol sumu 8.000 €, alebo 9.000 €. Preto súd takejto obrane žalovanej, podporovanej tvrdeniami jej blízkej osoby - druha, neuveril. Takýmito tvrdeniami sa totiž žalovaná nebránila ani vo chvíli, keď ju na základe trestného oznámenia žalobcu (ČVS: ORP-712/2-VYS-MT-2019), vyťažoval dňa 29.11.2019 vyšetrovateľ. Podľa úradného záznamu v tomto vyšetrovacom spise mala vyšetrovateľovi pri telefonickom rozhovore tvrdiť, že vrátila nejaké 2/3-iny z požičanej sumy 9.000 €, ďalšie peniaze sa jej ale nepodarilo získať, snažila si zarobiť peniaze roznášaním plagátov atď.. s tým, že sa bude snažiť celý dlh žalobcovi vrátiť, teda 29.11.2019 si žalovaná pri telefonickom rozhovore s vyšetrovateľom bola nepochybne vedomá dlhu z pôžičky zo dňa 31.5.2017.

27. Nároky žalobcu súd posudzoval podľa ustanovení Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.), predovšetkým podľa jeho ustanovení o pôžičke.

28. Podľa § 657 Obč. zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

29. Podľa § 658 ods. 1 Obč. zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

30. Jedným z charakteristických znakov zmluvy o pôžičke je, že má reálnu nielen konsenzuálnu povahu, čiže na vznik záväzkového vzťahu nestačí len uzavretie zmluvy, ale vyžaduje sa aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi. K vzniku právneho vzťahu k pôžičke je teda potrebné odovzdanie veci, v tomto prípade peňazí dlžníkovi, bez čoho nedôjde k vzniku právneho vzťahu pôžičky. Medzi základné povinnosti dlžníka zo zmluvy o pôžičke potom patrí vrátiť veci toho istého druhu, čiže istinu a to v tom istom množstve a v dohodnutom čase. Peňažná pôžička môže byť dohovorená ako úročná, alebo bezúročná, pričom úroky predstavujú odplatu za užívanie požičaných peňazí. Odplata môže byť dohodnutá aj tým spôsobom, že sa požičia menšia suma peňazí, než aká sa má vrátiť. Tento rozdiel môže byť tzv. diskontom, to znamená vopred vypočítaným úrokom, ktorý sa odpočíta od istiny, avšak tento musí byť toho istého druhu, ako samotná istina. Dojednanie úrokov ale nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke. Dohoda o úrokoch a ich výške je buď súčasťou samotnej zmluvy o pôžičke, alebo obsahom samostatnej dohody. Ak vzniknú pochybnosti, či ide o odplatnú, alebo bezodplatnú pôžičku, vychádza súkromné právo z predpokladu, že ide skôr o odplatnú pôžičku. Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy expressis verbis neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky pri pôžičkách poskytovaných medzi fyzickými osobami - nepodnikateľmi. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodit', že by výška úrokov nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Aj v prípade dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke platí ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, teda ustanovenie o výkone práv s súlade s dobrými mravmi a teda dojednanie úrokov pri peňažnej pôžičke v neprimeranej výške je v rozpore s dobrými mravmi.

31. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav súd dospel k presvedčeniu, že dňa 31.5.2017 napriek písomnej zmluve o pôžičke žalobca žalovanej S. D. a nebohej M. I. požičal a reálne odovzdal len sumu 8.000 € a preto pôžička medzi ním ako veriteľom a dlžníkami I. a D. vznikla len v takomto rozsahu. Toto zistenie súd opiera nielen o opakované tvrdenia žalovanej, ktoré súd považoval za hodnoverné, ale aj o výpoveď svedka L. I. J.. a o skutočnosť, že len takúto sumu žalobca v deň poskytnutia pôžičky vybral zo svojho účtu. Navyiac osoba, ktorá mala byť svedkom odovzdania peňazí, v tomto prípade osoba svedka Ž., vzhľadom na vyjadrenie žalobcu nebola pri odovzdávaní peňazí dlžníckam vo večerných hodinách dňa 31.5.2017 v rodinnom dome M. I.. Teda napriek tomu, že žalobca vyhotovil niekoľko písomných dokumentov a zabezpečil ich aj podpisom svedka Ž., tieto dokumenty nemajú výpovednú hodnotu, pretože svedok Ž., ktorý mal byť pri prevzatí peňazí, prevzatie v zmysle samotného vyjadrenia žalobcu nikdy nevidel. Podľa vyjadrenia žalobcu mal vidieť len sumu 9.000 €, ktorá mala byť dlžníckam odovzdávaná, avšak výsluch tohto svedka žalobca nenavrhol a preto tieto tvrdenia žalobcu ostali nepreukázané. Súdu sa v tomto smere javilo hodnovernejšie vyjadrenie žalovanej podporované tvrdeniami jej priateľa a svedeckou výpoveďou syna jej priateľa, ako aj faktom, že žalobca v deň poskytnutia pôžičky skutočne vybral z účtu len sumu 8.000 €. Výber žalobcu v banke samo o sebe nevyklučuje odovzdanie peňazí vo výške 9.000 €, avšak v kontexte s výpoveďami žalovanej a vyššie uvádzaných osôb je pre súd dôkazom, ktorý spôsobil, že sa súd priklonil

napriek textu zmluvy a protokolu o prevzatí peňazí k tvrdeniu žalovanej, ktorému v tomto prípade uveril. Ak teda sa žalobca titulom nevrátenej pôžičky domáhal proti žalovanej zaplattenia sumy 3.000 € a súd ma preukázané, že z poskytnutej pôžičky vo výške 8.000 € žalobcovi bola vrátená suma spolu 6.000 €, žalovaná žalobcovi dlhuje z odovzdaných peňazí ešte sumu 2.000 € a k zaplatteniu tejto sumy súd žalovanú zaviazal vo výrokovej časti tohto rozsudku.

32. Žalobca sumu 3.000 €, ktorú požadoval proti žalovanej zaplatiť v rozsahu sumy 1.000 €, nepožadoval ani titulom úrokov, ani titulom odmeny za požičanie peňazí. Samotný žalobca tvrdil, že pôžička bola dohodnutá ako bezodplatná a že žiada vrátiť len to, čo skutočne odovzdal. Tým žalobca vymedzil svoj nárok a preto súd rozsudkom priznal žalobcovi len to, čo požadoval priznať titulom istiny poskytnutej a nevrátenej pôžičky, ale len v takom rozsahu, aký mal súd preukázaný.

33. Tak, ako súd konštatoval vyššie, súd neuveril tvrdeniam žalovanej, že by medzi žalobcom a žalovanou neskôr došlo k dohode o tom, že starý zvyšok dlhu z pôžičky z 31.5.2017 bude zaplattený prepisom motorového vozidla. Je totiž nutné konštatovať, že motorové vozidlo patrilo priateľovi žalovanej, ktorý kúpnu zmluvou a zaplattením kúpnej ceny stal jeho vlastníkom bez ohľadu na to, že nebol ako držiteľ zapísaný v evidencii motorových vozidiel a žalovaná nemala právo dohadovať splatenie svojho dlhu použitím majetku svojho priateľa. Navyiac je zrejmé, že priateľ žalovanej uzavrel so žalobcom zmluvu o pôžičke na sumu 3.500 €, ktorú potreboval na svoju obhajobu, pričom sa v tejto zmluve zaviazal vrátiť istinu spolu s odplatom za poskytnutie peňazí vo vyššej výške tak, ako to súd uvádza vyššie. Z tejto písomnej zmluvy dohoda o splatení dlhu jeho priateľky nevyplývala a v tomto smere súd tvrdeniu žalovanej neuveril.

34. Pokiaľ ide o to, že žalobca tvrdil, že žalovanej požičal sumu 2.000 € na zaplattenie rezervačnej zálohy v prospech realitnej kancelárie DIMARKO REAL s.r.o., z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca na zaplattenie tejto sumy nárok nemá a súd o tom žalobcu informoval už na začiatku pojednávania. Predovšetkým súd zistil, že žalobca sa síce dohadoval so žalovanou a jej priateľom o spôsobe, akým znovu získajú rodinný dom patriaci priateľovi žalovanej od realitnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o., že žalobca vstúpil do rokovania s touto realitnou spoločnosťou, aby sa pokúsil dom odkúpiť a to na základe hypotéky, ktorú sa snažil žalobca vybaviť pre svoju osobu, avšak súd zistil, že žalobca obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. plnil bez platne uzavretej realizačnej zmluvy. Ako súd konštatoval vyššie, poskytol zálohu 2.000 € bez právneho titulu, teda bez riadne a platne uzavretej zmluvy. Preto podľa názoru súdu žalobca musí smerovať svoje nároky voči inej osobe, než osobe žalovanej a na základe pravidiel o vydaní bezdôvodného obohatenia. Nebolo totiž v konaní preukázané, že by žalobca bol poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.000 € a nebolo ani preukázané, že by žalovaná mala voči obchodnej spoločnosti DIMARKO REAL s.r.o. dlh, ktorý za ňu platil žalobca. Preto nárok, ktorý žalobca uplatnil voči žalovanej vzhľadom na preukázané skutočnosti, nemá oporu v zákone a súd ho považoval za nedôvodný.

35. Súd takto žalobcovi priznal len sumu 2.000 € titulom zvyšku poskytnutej pôžičky dňa 31.5.2017, ktorý žalovaná žalobcovi dlhuje a vo zvyšku uplatneného nároku žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

36. Zo zmluvy o pôžičke nevyplynuli podiely dlžníčok na dlhu. Z obsahu zmluvy vyplývalo, že suma 9.000 € je dávaná v celosti obidvom dlžníckam a obe dlžníčky sa túto sumu spolu zaväzujú vrátiť, preto z takto dohodnutej povahy plnenia pre súd v súlade s ust. § 511 ods. 1 Obč. zákonníka vyplynulo, že šlo o dlh spoločný a nerozdielny, teda veriteľ bol oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníčok. Keďže M. I. zomrela, žalobca dôvodne vymáhal dlh len voči žalovanej ako druhej dlžníčke a nemal povinnosť popri nej žalovať právnych nástupcov alebo jej M. I..

37. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. a keďže strany sporu boli približne rovnako úspešné, aj neúspešné, súd rozhodol tak, že ani jedna zo strán nemá právo na náhradu trov konania proti druhej strane.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.